

Mlado Porabje

Jesen skozi šolsko okno

Slovenska učilnica v žarkih jesenskega sonca

November je potrkal na vrata. Jesen je že ovita v meglo, jutro so hladna. Svet se spreminja. Naš mali šolski svet ostaja enak. Živ, glasen, igriv, radoveden, iznajdljiv in zgovoren.

V Sloveniji otroci ne hodijo v šolo, pouk poteka na daljavo. Večina učiteljev stanje ocenjuje kot zelo resno, težko, polno izzivov za učitelje, starše in nenazadnje učence. Naše šolsko

življenje poteka zelo »normalno«, učenci so v intenzivnem učnem procesu, brez večjih omejitev, kar vsem nam omogoča mehurček, balonček, za katerega smo v dani situaciji lahko zelo hvaležni.

Pokukajmo skupaj skozi šolska, v tem času zaklenjena, vrata.

NOVI LOGO ŠOLE

Dvojezična osnovna šola Jožefa Košiča se lahko pohvali z novim logom.

Učiteljica Gabriella Labricz se je zavzeto lotila novega projekta, ki je vezan na celovito novo tehnično podobo šole. V sklop velike spremembe spada tudi logo šole.

Vam je všeč? Mi smo navdušeni!

REZULTATI BUČARIJE

Bučarija, tekmovanje za najlepšo bučo na DOŠ Jožefa Košiča, se je končala. Vsak učenec je v glasovalno SKRINJICO oddal svoj glas. Učitelji smo dobili čez 100 glasovnic in izpeljali napeto tekmovanje.

Zasluzeno 1. mesto je zasedla Hanna Wachter (3. razred), ki si je za nagrado prislužila čarovniško kosilo

Drugo mesto je pripadlo Marcellu Rackerju (1. razred). Za nagrado se je posladkal s čarovniškimi zajtrkom.

Tretje mesto je usvojila Noemi Makoš (5. razred). Razveselila se je čarovniške malice.

Vsem tekmovalcem še enkrat čestitamo. Vsaka buča je bila prav bučasta in se okroglo, veselo smejala jeseni!

Na hodniku so bile razstavljene fotografije vseh tekmovalcev Bučarije. Vsak učenec je svojo fotografijo lahko odnesel domov in tako shranil spomin na to jesen.

Zmagovalci Bučarije in fotografije na našem hodniku

Čarovniško uro smo imeli 21. oktobra ob 11. uri.

Bili smo v novi slovenski učilnici. Igrali smo zgodbo. Mate je bil zombi, Archi duhec in Peti klovn. Imola je bila siva miška, jaz sem bila črna mačka. Dzseni je bila bolna, zato je naša učiteljica Valentina bila čarovnica. Zombi je imel grdo masko, duhec je imel krvavo rjuho. Miška je imela sivo uho in rep. Jaz sem imela črn rep in brke.

Mali sošolci so rekli, da jim je bila predstava zelo všeč. Oni se niso nič bali! Mi, sedmošolci, smo po tem dobro jedli. Krvavi prsti: to so bile hrenovke in kečap. Pili smo zombijevo kri, to je bil rdeč sok. Jedli smo tudi netopirje: pecivo in kekse Oreo.

Žal mi je, da je bila ta ura zelo kratka, po zabavi smo se dalje učili.

Júlia Dejcsics

ČAROVNIŠKA URA

Čarovniška ura sedmošolcev je postregla z izjemnimi kulinaricnimi presežki. Poudarek je bil na vizualnem efektu.

Tako smo jedli zombijeve možgane, se posladkali s hrustljivimi pajkovimi nogami, pili kačjo slino, za pridobitev nadnaravne moči pa pojedli nekaj duhcev. Kosilo je vsebovalo tudi prste.

Učenci 7. razreda so pripravili krajšo igro za mlajše učence, ki so se pridružili čarovniški uri.

Scenarij za igro smo napisali sami.

Zelo smo čakali ta dan. Ob 11. uri so prišli učenci 1. in 2. razreda, ki so čakali, kaj bomo povedali. Mi smo pripovedovali eno halloweensko zgodbo. Peter je bil ubijalski klovn, Julija črna mačka, Imola grozna podgana, Arci duh, jaz pa zombi. Mi smo vsi prinesli nekaj hrenovk, Arci je prinesel zombijevo pecivo, Julci muffine, Imola zombijeve prste. Jaz sem prinesel slane palčke in kislo smetano za pajke. Za pijačo smo imeli: žabji smrkelj, zombijevo moč in netopirjevo kri. Hrana je bila zelo strašna, ampak tudi smešna in dobra. Veliko smo govorili in se smejali. Mislim, da je bila čarovniška ura zelo dobra.

Mate Vajda

Noč čarovnic

Noč čarovnic

Neboč je živel en fant, ime mu je bilo Janex. Janex šel v solo. V šoli so se zelo obzeli učili o čaravnic. Janex misli: Kakšne obleke ima čaravnica? Kje živi? V šoli delala njegova mamica. Janex do osme ure je bil tam, potem pa šel domov. Mamica se ostala tam. Ko Janex šel domov, po poti v gozdu udel ogry. Misli: kaj pa je to, poglednem. Lahko da naš gozd stoji v ognju? Ko videl da tam plešajo, in kuhajo čaravnice, njegove uste so ostale odprte. Ko čaravnice so opazile da je tam en mali fant so šli, in so Janexi dali krofe. Decik tudi plezal z čaravnicami in ko šel domov, že mamica bila doma. Ogy, rekel Janex, kaj bovi zdaj delal, da mamica ne bo zvedla da njen mali fant kje bil. Mamica sta ven pred Janexa ko vidla da gre. Mamica ga je uprasala: Kje si bil Janex, me je imel strah da nisem vedela kje si!!! Janex pa rekel: Oprostite mamica, sem spical z Mithijam in smo toliko pogovarjali in to sem pogledal wo, sam hitro priso. Dobro, ni nič! Ampak to je bilo pravo, in zadnje! Ja! - rekel Janex.

Na drugo dan šel v gozd, in zé ni bilo tam nič, ni ogry, ni pepel. Kje je vse to? Misli: Janex nič ni razumel. Ooo, saj večer je bila Noč čarovnic! Čaravnice vedo, kaj udel!

Vanessa Šulic

Nenavadno prijateljstvo

Živel je fant, ki so ga klicali Minko. Minko ni imel nobenega prijatelja zato je bil osamljen. Nekoga dne, ko je šel domov iz šole je zagledal zombija. Minko je bil sicer tudi zelo pogumen fant, stopil je do zombija in ga uprasal, kako mu je ime. Zombi je prijateljsko odgovoril, da ga kličejo Ed. Minko je Eda povabil domov, predstavil ga je svojim staršem. Minkovi starši Eda niso videli. Minko se je strah, da drugi ne vidijo njegovega namišljenega prijatelja, ni praveč ubesjal, ko se je zvečer ulegel, je takoj zaspa. Ko pa se je zjutraj prebudil, je opazil, da se je tudi on spremenil v zombija. Prestrašil se je, zvedel, ko je videl, da je tudi Ed tam, se je pomislil, Minko in Ed sta bila z naprej dolga prijatelja, njihovo prijateljstvo se ni končalo.

Boo!

Balázs Rikárdó Holló

Vsi sveti

Vsi sveti praznujemo 1. novembra. Na ta dan se že pripravljamo en teden pred svetkom. Pospravimo grobe. Že naprej kupimo v trgovini svečnike. In tudi vence.

Vence so lahko majhni in tudi veliki. Najbolj pomembne so svetlice. Večina grob obrasi s krizantemami. Svetlica krizantem lahko bela, rumena, roza in vijolična barve. Ko je zelo hladno, rože odneseno zjutraj na pokopališče. Ker ponoči zmrzne. In bo črna. Zjutraj gremo k maši. In popoldan na pokopališče. Prizigemo svečo in molimo za svoje ljubljene in sorodnike.

Naj počivajo vsi sveti

Dora Grebenar

1. NOVEMBER

Ob dnevu mrtvih, vseh svetih oziroma 1. novembru se ljudje spominjamo umrlih. Na naši šoli vsako leto obiščemo pokopališče na Dolnjem Seniku.

27. oktobra 2020 smo učitelji in učenci skupaj z duhovnikom v megljenem jutru odkorakali proti grobovom.

Molili smo tudi v porabščini.

Gospodova molitev

Oče naš, ki si v nebesaj, svetiš se ime tvoje,
pridi králestvo tvoje.

Bodi vola tvoja, kak na nebi tak i na zemli.

Krúha našega vsakdenšnjega daj nam dnes i odpústi
nam dugé naše, kak i mi odpúščamo dužnikom našim i ne
vpelaj nas v skušávanje.

Nego oslobodi nas od húdoga. Amen.

(L. Kozar ml.: Hvalite Gospoda,
Solidarnost Murska Sobota, 1994, str. 34)

SLOVENSKI TRADICIONALNI ZAJTRK

Slovenski tradicionalni zajtrk je bil 20. novembra 2020.

Slovenski tradicionalni zajtrk je bil v slovaščini Dvojezična Osnovna šola Jožefa Košiča. Od deseti uri so imeli zajtrk 1., 2., 3. in 4. razred.

Od deseti uri smo imeli zajtrk 5., 6., 7. in 8. razred. Na mizi sem videla mleko,

mederega kruha in maslo. Jedla sem sladki kruh in medenjake. Bilo je

zelo otušno. Bila sem čaj. Čaj je bil dober in tople. Denis in Vanesa sta igra na

harmoniko. Delo smo: Pesni-dojesta. Slaha: Čelena. Kostanje med je moj najljubši.

Pomagali smo pri dekoraciji. Učiteljici Valentini smo pomagali pri dekoraciji.

Pri zajtrku so mi bile najbolj všeč čelena na mizi. Viki je naredila velik ranj,

ki je bil tudi zelo lep. Dekoracije je bila zelo lepa.

Lilija, 6. in 5. razred

Za pripravo novembrske priloge se
zahvaljujemo učiteljici asistentki
Valentini Novak in učencem
gornjeseniške Dvojezične osnovne šole
Jožefa Košiča.

Uredništvo